

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 1.

1) 1ste Linie: „erlægges“ ændres til: „svares“.

Til § 7.

2) 1ste Stykke, 6te Linie: „erlægges“ ændres til: „udredes“.
Ligesaa 2det Stykke, 4de Linie og § 24, 2det Stykke.

3) 2det Stykke, 12te Linie: „erlægge en Mulk“ ændres til: „udrede en Bøde“.

4) 3dje Stykke, 3dje Linie: „erlægge“ ændres til: „udrede“.
Ligesaa § 36, 3dje Stykke 5te Linie.

Til § 28.

5) 3dje—4de Linie: „Erlæggelse“ ændres til: „Betaling“.

Til Afdeling 3. Overskriften.

6) „erlagt“ ændres til: „betalt“.
Ligesaa § 29, 1ste Stykke 1ste Linie, 2det Stykke 1ste Linie og 3dje Stykke 2den Linie, § 31, 2det Stykke 2den Linie.

Til § 31.

7) 1ste Stykke, 3dje Linie: „erlagte“ ændres til: „betalte“.
Ligesaa § 32, 1ste Linie.

Til § 34.

8) 1ste Linie: „erlægges“ ændres til: „svares“.

9) A. 2, 3, 4, B. 2, 3: „betale“ ændres til: „svare“.

Til § 36.

10) 1ste Stykke, 1ste Linie: „erlægges“ ændres til: „betales“.

11) 4de Stykke, 3dje Linie: „erholde“ ændres til: „faa“.

De stillede Vædringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget i sin Helhed fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rødt): De Vædringer, vi have foreslaet til tredje Behandling, ere kun nogle mindre Sprogædringer, som jeg vil anbefale Tinget at stemme for. Væde Medlemmer ville vistnok hver især have modtaget en Oversigt, der viser de Forædringer, der ville blive en Følge af Forslaget sammenlignet med den bestaaende Toldlov, og jeg skal ikke trætte Tinget med Gentagelser af disse Detailler. I sin Helhed kunne vi vistnok blive enige om, at der ikke fra nogen Side er Anledning til at tale med stor Begejstring om det, der er naaet; men i hvert Fald er det en Kædsgering, at man denne Gang er naaet til større Enighed mellem Folketinget og Regeringen end, saa vidt mig bekendt, paa noget tidligere Tidspunkt i Løbet af de sidste 25 Aar. Dette er i og for sig allerede et Gode, og jeg vil haabe, at den Enighed, der er opnaaet herne, vil blive godfænt i det andet høje Ting, naar Sagen der kommer til Forhandling, saaledes at Lovgivningsmagten endelig en Gang kan naa til denne vanskelige Sags Afslutning. Naar man kaster Blikket tilbage, kan man ikke undlade at tænke paa den Handkraft, med hvilken man for 100 Aar siden, i 1797, gennemførte adskillige Love, blandt andet ogsaa en Toldlov af meget betydelig Ræfvidde for den følgende Tid. Naar man nu ser paa de Fremstribt, der ere naaede i det forløbne Aarhundrede, maa man samtidigt erende og beklage, at det gaar saa smaat med Gennemførelsen af de Reformer, der paafræves. Jeg vil ønske, at man om 100 Aar kan vise tilbage til 1897 og sige: den Gang havde man dhgtige Folk i Danmark, den Gang havde man i Folketinget, Landstinget og Regeringen Mænd, der formaede at gennemføre Love af stor Betydning for Samfundet. Jeg vil ledsage Forslaget med de bedste Ønsker paa dets videre Vej og, som sagt, anbefale Tinget at stemme for det med de nu foreslaede Vædringer i det Haab, at man i det andet Ting vil godfænde det til alle Sider hensynsfulde Arbejde, som vi have gjort, og derved naa til Afslutning af dette store Spørgsmaal saa hurtig som muligt.

Finansministeren (Lüttichau): Og saa jeg skal gerne slutte mig til den ærede Ordfører i Ønsket om, at baade den Reform, vi her have behandlet, og andre af de Reformer, der ere under Debat, maa nyde Fremme og føre til et heldigt Resultat. Jeg finder ikke Anledning til at komme tilbage til de Punktter, der saa stærkt have været fremdragne under de tidligere Behandlinger